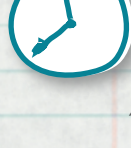

Een dag op pad met Gerry Olbrechts

Ook deze week zal Horecafocus niet versagen en onverminderd doorgaan met de strijd tot de versterking van de mooiste sector van het land een feit is. Vandaag mogen we meereizen met IBO-consulent Gerry Olbrechts. Kan hij de smalende houding van zovelen tegenover de VDAB ontkrachten?

Eerst even de feiten op een rij. De individuele beroepsopleiding (IBO) van de VDAB is een kans voor werkgevers om potentiële werknemers het vak aan te leren op de werkvloer. Gedurende één tot zes maanden draagt de gemeenschap een deel van de loonkost voor de werknemer-kandidaat en zorgt de VDAB voor een intensieve opvolging door een IBO-consulent. De IBO-consulent checkt op geregelde tijdstippen hoe de opleiding in het bedrijf verloopt.

8u00: Ontmoeting met IBO-consulent Gerry Olbrechts.

Gerry verwelkomt Horecafocus met een warme glimlach en een stemtimbre die je onontkoombaar in zijn wereld van innerlijke vrede zuigt. Zijn bezoeken bij werknemers in IBO zullen een blik achter de schermen van werkgelegenheid in actie werpen. "In samenspraak met de werkgever ondersteunen wij de begeleiding van de werknemer. We duiden ook een verantwoordelijke mentor aan en doen er alles aan om de nieuwe instroom te verankeren op de werkvloer", vat Gerry de kern van zijn dagtaak samen.

8u30: Eerste stop aan een bandencentrale op de A12.

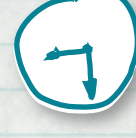

Een jonge twintiger houdt nerveus de wacht op de parking. Zijn haren zijn volgens een windscherm gemodelleerd.

"Aah, dag Sven!" groet Gerry.

Maar de jongeman heeft een verdrietige blik.

"Ik ga met de deur in huis vallen, want ik voel me niet goed in mijn vel. Mijn vriendin heeft het eergis-

teren uitgemaakt en ik ben doodongelukkig. Ik slaap niet. Ik eet niet. Ik zie het allemaal niet meer zitten", ratelt Steven.

Gerry ondergraat de woordenstroom als een volleerd boeddhist. Hij stelt af en toe een gerichte vraag waardoor hij snel ontdekt dat de jongeman eigenlijk best tevreden is met zijn stage. Gerry helpt Sven daar, op de parking, het onderscheid te maken tussen een troebel liefdesleven en een goede job houden. Sven weet dat hij zijn toekomst in de waagschaal legt, maar wil graag twee dagen thuis blijven om zijn leven op orde te brengen. Het nadeel is dat een IBO-overeenkomst geen verlof voorziet. Dus wandelen we met zijn allen naar het kantoor van de eigenaar van de bandencentrale om de situatie uit te leggen. Gelukkig is deze laatste een begripvolle man en komen alle partijen overeen om een korte afwezigheid toe te staan.

Terug in de auto bekent Gerry zijn tweestrijd: "Een IBO'er die zijn opleiding niet meer ziet zitten omdat zijn vriendin ervandoor is... Dat laat geen goede indruk na." Maar toch schemert het optimisme. Want Gerry gelooft in deze jongeman, die na een zwaar drugsverleden zijn leven heropbouwt. "Een goede babbel, een duw in de rug en het komt allemaal wel goed", besluit hij. Horecafocus is onder de indruk. Gerry switcht voortdurend soepel tussen realiteit en overtuiging. Een moeilijke evenwichtsvoering op een heel dunne koord.

10u30: Een afspraak met Vincent en Arnold in het bedrijf De Jonghe.

De verlegen Vincent stopte in het laatste jaar Informatica met de studie en doelde daarna een tijdje rond op de arbeidsmarkt. Tegelijkertijd wilde de IT-afdeling van het bedrijf De Jonghe zich versterken met een extra werkkracht. Dankzij het IBO-statuut werd een samenwerking mogelijk. Arnold, de sympathieke verstrooide mentor, leerde Vincent werken met sectorspecifieke softwarepakketten.

We worden uitgenodigd aan een tafel met koffie en koekjes.

"Hoe is het ermee?" vraagt Gerry aan beide heren.

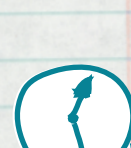
"Supergoed! Ik ben zo blij dat De Jonghe verder keek dan mijn CV, anders had ik nooit in aanmerking gekomen voor deze job die in feite op mijn lijf geschreven is", vertelt Vincent oprecht enthousiast. Arnold sluit onmiddellijk aan: "De loonkostenvermindering verbonden aan de IBO is niet het voordeel, maar wel het vinden van een goede en fijne collega." Hij wijst al lachend naar Vincent. De toon is meteen gezet.

Gerry stelt nog allerlei vragen over de vorderingen van Vincent. Luistert naar hun toekomstplannen. Maar het is inmiddels duidelijk, dat deze IBO een succes te noemen is. "De Jonghe is een heel sociale werkgever die graag kansen geeft en dat werkt. Wil je het maximale uit je bedrijf halen, dan moet je maximale uit de mensen halen", verklaart Arnold de triomf.

De hartkamer van Gerry is met enkele vierkante meters verruimd. Hij vertrouwt Horecafocus toe dat zulke momenten een dag goedmaken. Hij is duidelijk in zijn nopjes op weg naar onze derde afspraak.

13u30: Een gesprek met Claudine.

Claudine poetst voor een scholengemeenschap. Ze volgt geen IBO maar geniet nog van de VDAB coaching die de brug slaat tussen Claudine en haar werkgever. In een lange gang met aan weerszijde klaslokalen, roept Gerry haar naam. Na wat gestommel, piept een gezicht voorbij de deur. Ze herkent Gerry direct.

"Hallo Gerry!", juicht Claudine vrolijk. (Maar het klinkt eerder als 'alo kerrie')

We installeren ons in een lokaal omdat Gerry even de tijd neemt om een aantal zaken te overlopen. Hij informeert naar haar rugklachten die ze bij het laatste bezoek vermeldde.

"Ondertussen ben ik het poetsen gewend waardoor mijn rug ontlast wordt.

De vorige keer zei je nog dat na verloop van tijd mijn rug zou verbeteren en het is waar gebleken", geeft ze toe.

"Poets je graag?", wil Gerry nog weten.

"Absoluut, mijn baas is heel vriendelijk en het klikt met mijn collega's. Maar ik ben vooral baas over het laatste stempelgeld.

De RVA laat elke keer op zich wachten", ze kruist baas haar armen.

Als alleenstaande moeder van twee kinderen heeft ze het soms lastig als ze moet wachten

op haar stempelgeld. Gerry belooft de zaak na te gaan, maar eerst wil hij de verantwoordelijke van Claudine erbij halen.

Mark, een reus met luide stem, wekt meteen de belofte van een gesprek op het scherp van de snee.

"We zijn heel tevreden over Claudine haar werk. Maar ze moet wel leren om beter en sneller te communiceren. Onlangs was ze een dag ongewettigd afwezig omdat ze naar de dokter moest met haar kindje. De grap is dat ze op voorhand van die afspraak wist, maar het verzuimde dat aan ons te melden.

Waarom wij niet voorbereid waren op haar afwezigheid", vertelt Mark licht geïrriteerd. Claudine kijkt schuldbevangen naar Gerry en haalt bij wijze van verantwoordelijkheid haar schouders op.

"Je moet zulke informatie doorgeven aan de directie", maakt Gerry.

"Ik weet het, de volgende keer zal ik het op tijd zeggen", belooft Claudine plichtig.

"Maar haar Nederlands is er wel heel goed op vooruitgegaan", knikt Mark bemoedigend naar Claudine. "Ze is heel gemotiveerd is om haar job goed te doen."

Tijdens het gesprek verweeft Gerry moeiteloos zijn kennis met pragmatische oplossingen. Onderlinge ergernissen slijten weg door zijn aansturingen. Horecafocus denkt hardop: "Je hebt een verdienstelijke job, maar wat betekent IBO voor de horeca?" Bij wijze van antwoord parkeert Gerry de wagen aan een bekend vleesrestaurant in Antwerpen. Onze vierde en laatste afspraak.

15u30: Diana in de keuken.

Sinds de aankondiging van de blackbox in de horeca, schieten de aanvragen voor IBO-werknemers als paddenstoelen uit de grond. Diana is de IBO hulpkok van de chef Paul. Gerry bezoekt haar voor de tweede keer tijdens een opleidingstrijde die in totaal zes maanden zal duren.

We zitten eerst aan tafel met de flegmatieke Paul.

"De motivatie van Diana zit juist, dat zie ik elke dag. Ze doet haar werk graag, ze is punctueel en vriendelijk. Maar de vorderingen gebeuren maar mondjesmaat omdat het gebrekkig Nederlands een enorme hindernis is", getuigt Paul.

"De VDAB kan een taalcoach aanstellen voor Diana om sneller een taaldoorbraak te forceren", suggereert Gerry.

Paul denkt hierover na, maar is niet overtuigd.

"Mijn keuken is eigenlijk te klein om iemand extra te laten rondlopen."

"Je hoeft het niet vandaag te beslissen", stelt Gerry gerust.

"Pas op, Diana kent wel alle vaktermen, maar in een zin of op een druk moment, loopt het snel mis door de taalmisverstanden. Op rustige momenten daarentegen hebben we soms samen de slappe lach met de taalversprekingen", grinnikt Paul.

Diana is er ondertussen bij komen zitten. Gerry herhaalt eerst alle positieve punten die Paul over haar meldde. Hij begint pas in tweede instantie over het taalprobleem. De eventuele taalcoach wordt ook aan haar voorgesteld. Ze reageert enthousiast.

Ik wil minder fouten maken, want ik kan echt alles. Maar soms begrijp ik niet goed wat Paul van mij wilt", licht ze haar eigen frustratie toe.

"We geraken er wel uit", Paul knijpt in haar arm ter geruststelling. Diana lacht haar tanden bloot.

Met de belofte om volgende week telefonisch terug te komen op de taalcoach, verlaat Gerry het restaurant met een gerust gemoed.

Deze dag met IBO-consulent Gerry leek soms een op voorhand gelopen keers. Maar niets was minder waar. Gerry slaagde erin om bij elk bezoek overzicht te behouden. Hij sloeg terug met een positief verhaal en dreef het aanwezige cynisme bij Horecafocus weg. *Fait le faire!*